

„Ik ben de wijnstok, gij de ranken.“
„Wie in Mij blijft, hij draagt rijke vrucht.“
Joh. 15,5

DANKBARE HERINNERING AAN
DE HEER

Gustaaf VAN WAEYENBERGE

echtgenoot van Mevrouw
Germaine STRADIOT

Geboren te Steenhuize op 29 januari 1903
en godvruchtig overleden in de Sint-Elisabethkliniek
te Zottegem op 1 juni 1988.
Gesterkt door de H.H. Sakramenten der zieken.
Lid van de Kristelijke Bond der Gepensioneerden.
Lid van de Mijnwerkersbond.

In stilte is Gustaaf, pépé Steenhuize, vader van een
schoon en mooi gezin, zeer geliefd door zijn vrouw,
kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen, van
ons heengegaan.

De woensdag na de kermis, daags vóór Sacraments-
dag, nog vroeg in de morgen is hij naar de kliniek
gebracht en alsof hij 't goed beseftte dat hij reeds
die dag het Heilige der Heiligen zou binnentreden,
heeft hij nog hartelijk en dankbaar voor zijn kinderen
uit zijn leven verteld: „Ginds is de rooshof, snoeide
ik loot na loot. Toen keek ik achter mij. Daar stond
de dood.“ (uit „De Tuinman en de Dood“ van
Nicolaas Van Eyck.)

Als tuinman op het kasteel, in het klooster, op de
pastorij en op zoveel andere plekken van zijn geliefd
Steenhuize, heeft hij heel wat meegemaakt en ver-
wezenlijkt. Gustaaf was zeer kundig in het hovenier-
schap en er om gewaardeerd, door pastoors, zusters,
buren en kasteelheer, van wie hij zowel hun tuinman
was als hun vriend.

Stammend uit een groot gezin, waarbij moeder al te
vroeg wegviel, moest hij al gauw zijn eigen weg
door 't leven zien te vinden. Jaren heeft hij in de
steenkoolmijnen het gevaarlijke werk getrotseerd.
Hoe graag vertelde hij aan de kinderen van de
school, zijn geliefde vrienden, over deze harde
pionierstijd van de fosse. Hij hield van kinderen,
vooral van zijn vele achterkleinkinderen, die bij hem
en zijn vrouw altijd een tweede thuis konden vinden.

In de avond van zijn leven ging Gustaaf wonen
boven op de Kloosterberg, met vreugde vanop de
bank neerkijkend op de vruchten van zijn werk. De
kerk bleef het centrum waarrond zijn leven heeft
gedraaid. O.L. Heer bleef zijn grote Meester, die hij
vol overgave altijd heeft gediend en die hij op zijn
jubileum met overtuiging heeft gedankt. Vandaag
vertrouwen wij zijn lichaam toe aan de grond die
hij met zoveel tederheid heeft bewerkt.

Wij zijn dankbaar om zijn leven en dankbaar om
zijn werk. Hij blijft voor ons de edele man, de tuin-
man maar als mens, niet dood.

Lieve echtgenote, wij hielden van elkaar, zonder veel
woorden. Dank om uw toegewijde zorgen. Blijf bij
mij door uw gebed. Eens zien w'elkander weer. Ik
dank U.

Goede kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinde-
ren, blijf moeder veel en dikwijls bezoeken en zorg
voor haar. Wij waren gelukkig dank zij u.

O.L. Vrouw van de Schreikapel, bid voor ons.

H. Catharina, bid voor ons.

H. Medardus, bid voor ons.

Zeer erkentelijk voor uw aanwezigheid en medeleven,
danken U oprecht :

Mevrouw Germaine STRADIOT,
De kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen,
De families VAN WAEYENBERGE, STRADIOT,
NICA en MASSE,

Begr. en Krem. L. Haustraete - Steenhuize